

babel

(... ligger i flandern) – således dømmes de andre: ”ligesom alt hvad langenscheidt k/s har frembragt, må også universaldigtet babel jo opfattes som nydelig formet. af med hatten ” (the language & the damage done; cambridge) eller: ”gedigent indhold med ambivalent konstruktion indgyder inderlig illusion” (mangfoldig skriftsans; gdansk) – men:

”en sådan tekstforståelse kræver formåelse ” (den nye skepticist; maastricht) – hører jeg her en undertone? gammelkendt, hører jeg den, iboende! Og bum-bummelum, pas nu på, det på trommehinden vil slå - i treogtyve tunger. for mange går det vel alt for rapt, det bliver også en del for skrap – derfor kommer et lille kontrolindskud: verstaat u mij?

ja, als u niet te vlug spreek! langsomt, for nedskrivningens skyld: babel er elskelig, et stavrende stavelsers sted, permanent pinse. her begyndte det også først med frihed, her blev oblaterne profaneret peu à peu. Hvor ku de glo? i leopold-zoo. se: navneord (kløver) blev givet i foder til løver. her fikser eastman gebisset for nul og niks. det var vist det. alligevel

hænger truende morfemer over squarerne. ikke så lidt svier. en familie fra vilnius drikker en øl på en belgisk trappesten. krimgotisk i sigte. transsylvansk saksisk ved fiskedisk. eklektisk – og hva så: babel pønser på at ændre den gudgivne syntaks. det hele at random. babelfolk behængt med småkråser. tatoveringer på ugrisk, gallisk, kaudervælsk. jeg

har for eksempel ”schengel rules okay” tværs over brystet. det fik subsidier i sin tid og under knæet lidt sort, konturerne af et vallonienskort. proportion er konvention, babelsk er solipsistisk, og gevinsten er vās. for en ting er sikker: på senne-flodens bund lurer hulepadder, ved bredden tudser – ”de kommer for at tage alt tilbage, sluger alle tunger og hva så?” (dramatisk tæppefald, greifswald)

ulf stolterfoht

oversættelse: margrethe lykke eriksen